

ΦΡΑΝΚ

Ο Σεζάρ Φρανκ 1822-90 βελγικής καταγωγής (Λιέγη), πολιτογραφήθηκε Γάλλος και πέθανε στο Παρίσι. Έδειξε πρόωρη κλίση στη μουσική και στη διάρκεια των σπουδών του στο Παρισινό Ωδείο, τιμήθηκε κατ' επανάληψη με βραβεία. Το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του το πέρασε σαν οργανίστας και καθηγητής του πιάνου, αποτραβηγμένος και αγνοημένος από το πολύ κοινό. Έτσι, κλείνεται στον εαυτό του εκβαθύνει στην ιδιοφυΐα του για να χαράξει το δρόμο της τέχνης του, παλεύοντας στα υλικά εμπόδια και στις κακές διαθέσεις του περιβάλλοντος.

Από τα 50 του χρόνια αρχίζει να δίνει τα καλύτερα έργα του. Τα Συμφωνικά Ποιήματα: «Απολύτρωση», «Αιόλιδες», «Καταραμένος Κυνηγός», «Ψυχή», «τα Δαιμόνια» τη μοναδική Συμφωνία, το Ορατόριο «Μακαρισμοί», η Όπερα «HULDA» και την ημιτελή «GHISELE» τη βιβλική σκηνή «Ρεβέκα», το Κουϊντέτο για πιάνο, έργα για πιάνο όπως το Πρελούντιο – Χορικό – Φούγκα, Συμφωνικές Παραλλαγές, Πρελούντιο – Άρια – Φινάλε κ.α.

Ο Φρανκ είναι ρομαντικός και η μουσική του έχει μια προσωπική φυσιογνωμία αλλά και αρκετά περίπλοκη από την επίδραση του Μπαχ, Μπετόβεν και Βάγκνερ. Επεζήτησε και δημιούργησε δική του αρμονική γλώσσα. Η χρήση του «χρωματισμού» του παρέχει μεγάλης ποικιλίας μέσα. Μεταχειρίζεται μια νέα ελευθερία παραλλαγής. Στη μορφή, δεν ακολουθεί αμετάβλητους τύπους, πρεσβεύοντας πως το κάθε έργο πρέπει να έχει κάποιο πρωτότυπο σχέδιο. Στα συμφωνικά και στα έργα μουσικής δωματίου, δίνει ένα κυκλικό χαρακτήρα. Είναι δε αριστουργήματα, τα έργα του αυτά που στέκονται στο πιο ψηλό επίπεδο των έργων που γράφτηκαν ως τα τέλη του 19ου αιώνα. Στα έργα του, γενικότερα, βρίσκει κανείς δυνατή επίνοια, απρόοπτη φαντασία και συγκλονιστικό ανθρώπινο πάθος, μαζί με μυστικοπαθή γαλήνη.

Η μουσική του άργησε να εκτιμηθεί και λίγο πριν το θάνατό του ένωσε την πρώτη μεγάλη ικανοποίηση στην αίθουσα της Εθνικής Εταιρείας, που όλοι σηκώθηκαν για να τον επευφημήσουν: «Ας είναι, είπε, ο Φρανκ, να που το κοινό, αρχίζει να με καταλαβαίνει».

Με την καλή του καρδιά, την αξία της διδασκαλίας του, συγκέντρωσε αρκετούς μαθητές στους οποίους μετέδωσε την τέχνη του, τα μυστικά της ωραίας αρχιτεκτονικής, τον σεβασμό και την ευσυνειδησία του καλού εργάτη. Η επίδρασή του στάθηκε μεγάλη.